

[Industriministeren]

forslag har endvidere været forelagt panelet i efteråret 1981. Panelet fik da godt 2 måneder til at behandle lovforslagene, men som følge af valget tilbød vi yderligere tid til at drøfte lovforslagene, et tilbud, selskabsretspanelet imidlertid ikke var i stand til at gøre brug af. Jeg har i øvrigt i forbindelse med et møde i januar med erhvervsorganisationerne givet disse lejlighed til at kommentere lovforslagene. Ud over hvad panelet har bemærket i sin skriftlige udtalelse, har panelets arbejdsgruppe drøftet mindre betydningsfulde ændringer med ministeriets embedsmænd.

Når hr. Dyremose kritiserer, at panelets udtalelse ikke er refereret fuldt ud, skal jeg gøre opmærksom på, at en væsentlig del af panelets udtalelse angår punkter, som ikke er medtaget i de endelige lovforslag. Derudover har vi fundet, at kun de dele af panelets udtalelse, der direkte vedrører forslagene, bør have plads i bemærkningerne. Disse dele af paneludtalelsen er derfor udførligt refereret og kommenteret i lovforslagenes bemærkninger. Jeg håber, at dette sådan nogenlunde tilfredsstillende hr. Dyremoses interesse for denne sag, ellers vender jeg meget gerne tilbage til den.

Når hr. Ellemann-Jensen i et i øvrigt meget, synes jeg, afdæmpet og mere konstruktivt indlæg startede med at sige: lad nu være med at presse dette igennem i en fart, så er jeg nødt til at sige, at et fjerdingår ikke i dette hus er »en fart«. Der har været mere end et fjerdingår til at behandle denne sag. Det EF-nødvendige har været størstedelen af tinget bekendt i flere år, og jeg tror, at vi ved et fælles positivt arbejde og med al mulig bistand fra industriministeriets og industriministerens side til at få besvaret ethvert spørgsmål så hurtigt og så udførligt som muligt med god samvittighed vil kunne gøre os færdige, inden indeværende samling er forbi.

Jeg glædede mig især over hr. Ellemann-Jensens betragtninger om, at vi langthen er enige om sigtet med de ændringer, der er foreslået. Det er det væsentligste udgangspunkt for en fornuftig dialog under udvalgsarbejdet.

Jeg skal uden på nogen måde at lægge op til en polemisering sige, at når hr. Ellemann-Jensen var betænkelig ved ændringen af kravet om medarbejdernes anciennitet, beror dette nok på, at ministeren oprindeligt i sin ufuldkommenhed havde en sådan tanke, men

lod sig overbevise af selskabsretspanelet om, at det skulle han ikke gøre. En sådan laden sig overbevise er også sket på andre punkter, men det er sjældent det, der finder udtryk i oppositionens betragtninger i denne sal, og derfor er det helt naturligt, at hr. Ellemann-Jensen ikke var opmærksom på, at der er det samme krav til medarbejderanciennitet i dette forslag, som der tidligere har været.

Hr. Holger K. Nielsen havde nogle meget positive betragtninger om dette lovforslag konkret og de ud fra SFs naturlige attitude nødvendige betragtninger om, at man i øvrigt ikke kan lide EF og EF-lovgivning. Jeg skal nøjes med at glæde mig over, at man ser positivt på lovgivningen, uanset at en del af den stammer fra Fællesskabsdrøftelserne. Når det drejer sig om Fællesskabernes arbejde med upersonlige selskaber, tror jeg at kunne sige, at dette arbejde også flytter den danske selskabslovgivning længere frem mod noget positivt, end det havde været muligt, hvis de selv samme forslag alene havde været ministerens. Det ser man bl. a. deraf, at der altid er en skarp og utvetydig sondring mellem, hvad ministeren har tænkt sig, som ikke er EF-nødvendigt, og det øvrige. Jeg tror ikke, vi skal være kede af, at vi på dette område har et EF, der flytter sig hurtigere og mere positivt, end måske hele denne sal ellers ville have følt sig i stand til.

Når hr. Askjær Jørgensen spørger, hvad der skal til, for at vi når ind til det rent EF-nødvendige, så skal jeg nøjes med at sige, at når jeg får det spørgsmål, der skal afgøre, hvad jeg har sat ind, så er det op til hr. Askjær Jørgensen at vurdere, om han virkelig mener, at der skal stilles ændringsforslag til noget af dette, og hvis hr. Askjær Jørgensen til sin tid skal bruge bistand til det, så ved han, at den bistand altid er til stede. Jeg tror, at hr. Askjær Jørgensen vil opdage på et ret tidligt tidspunkt af udvalgsarbejdet, at en sådan nødvendighed ikke foreligger i så stort et omfang, som hr. Askjær Jørgensen for øjeblikket måtte have opfattelsen af.

Hr. Askjær Jørgensen sagde noget, jeg er nødt til at markere min afstandtagen fra. Han sagde noget i retning af, at socialdemokratiet og regeringen er irriteret over små virksomheder. Jeg administrerer et meget stort antal erhvervsfremmeordninger for et årligt beløb af omkring 1,5 mia kr., og jeg kan sige med god samvittighed, at hovedpar-